

Domnica Pop

Viadeserta

Domnica Pop

Viadeserta

Editura TRINOM
2016

aqua 1

nu știu
cum începe drumul

pășesc
spre unde mă-ndrept

uneori
văd zigzaguri

pot deveni
plută navă

pe un rîu urcător
spre mai mult

Lavă

Domnica Pop

aqua 2

sînt
propriul mestecăn

fisuri unde viața
Intră
cu precizie chirurgicală
Amîină

știu de ce
într-o tandră pădure
visez
înconjurată
de oameni cuvinte

aqua 3

străbat orașul
intersectez

împreună o clipă
apoi singurătatea
propriului cerc

Rotundul de Sion
din miezul capului
reverberînd geneza

nu va opri niciodată
anamneza

Domnica Pop

aqua 4

față-n față
cu apa lui Heraclit
știu că-i veșnic
doar ce trece

ca sunetele perene
din clapele pianului
împrăștiate duios

să lege nașterea
lui Christos

aqua 5

cu capul în mâini
privim golul

pe-aproape simt
atenția morții

– să-i separ
să-i învelesc
au răcit

ea nu clipește
el nu clipește
ochii vineți

nici măcar
nu le-a pus nimeni
ceva bănuți

Domnica Pop

aqua 6

Intră
de tot

– ce vezi, Domnica?

– văd că sînt
ceea ce ești

văd orizonturi albe
unele peste altele
urc din durere
într-un punct
de tăcere

Intru

aqua 7

pentru nimic
n-aș abandona
în afara incendiului

cînd năvălește suflul
spre Cevasăvină

nu știu cum
moartea ne pierde

poate-i un fluture altfel
cu aripi de laur

poate
are chiar sentiment

Domnica Pop

aqua 8

cine ești
pășind rănit
pe inima naivă

ai traversat desculț
de refugii
pentru că visezi
lumi de efigii

în fond

de ce-ai crezut
mirosul de iasomie
că nu-i decît
o simplă minune
de iasomie

aqua 9

pe scala durerii
mama
o falie istorică
în memorie

un strop de Vezuviu
o lacrimă Atlantidă
ceva-i cutreieră
celălalt pământ

din când în când
face cale-ntoarsă

dispare

Domnica Pop

aqua 10

invadînd irisul
fluidul dimineții
destramă visul

brusc mi-e sete
compatibilă
mării de regrete

așa mă trezesc

nicio apă
nicio realitate
de pe pămînt

nu mai stinge

aqua 11

am spus pictorului
să-mi facă portretul

– avem tot timpul
voi trăi 105 ani!

apoi a pierit

ca un cub de zahăr
în cafea
sau
ca un copac smuls
de viitură

lent sau abrupt
nu știu
m-am obișnuit

Domnica Pop

aqua 12

un tunet prea jos
un alb prea alb

nu știu
privirea rănită
să o descriu

ceva indescifrabil
ca șirul atomic
din țipătul fazanului
arde

și-i scrum
și gene

aqua 13

poate undeva
am un punct
de vedere

într-un ochi de apă
sau
ochiul unei flori

nu știu de ce
cred că există
Semnul Tabor

unde cuiele
totuși dor

Domnica Pop

aqua 14

un minut
poate fi infinit
dacă nu-i împărțit

pînă și Isus
în el s-a rătăcit

acel minut
de singurătate
pîndește

veninul viperei
aurește

aqua 15

dacă ai spune
falia sentimentelor
s-ar mișca

nerostirea ta
ocupă un cadru
unde stau
în așteptare

seismul nu vine

nu voi elibera
niciodată
pe nimeni

Domnica Pop

aqua 16

cînd am să vin
nu aștepți

vreau să caut
pe urma cîntecului
în iarba copilăriei
căsuța greierului

pînă atunci

rămîi aburul
foarte aproape

ziua aceea
cînd ai rămas
între pleoape

aqua 17

sigură pe bicicletă
trec strada

port în poșetă
cartea de identitate

duhul trecerii
lucește

un stol de porumbei
rotește

gleznele roțile
intră-n vârtejul
umbrei

din poimîne

Domnica Pop

aqua 18

Isaac Newton
somnia ău
spală pământul

se face izvor
de Iordan

– dormi, Sir!
nu simți rotația
tot mai severă

dormi adânc
nimeni nu e treaz

sfirșitul e aproape

aqua 19

acum știu

adult muritor
ascund șoapte
în palmele pătate

sub cupola înaltă
mă fac scundă

acum cred

vină peste vină
întoarce vârsta
la vocea cristalină

cînd fără teamă
rosteam senină

Domnica Pop

aqua 20

cînd am început
să nu mai culeg
florile de crin
am grăbit fiorii

împrejurul inimii
o strînsoare
coarda abandonată
în plină stradă

acea seară
cînd ar fi trebuit
hotărît să număr
toți norii

aqua 21

curentul
m-a dus într-un loc
unde mureau oameni

durerea vertebrei
tăcea

să nu tulbure
liniștea comelor
părăsite

salonul morții
sărind ca un copil
fericit

Domnica Pop

aqua 22

acel tărîm
fără coaste
Lamentează

în miezul ascezei
primii oameni
Fraternizează

jumătăți de măr
visează șarpele

Romeo și Julieta
plîng pe catalige

basn de inele

aqua 23

port un porumbel
sub greu

sînt palidă
transparentă
pasărea tînjește

nu ignorați
murim ca păsările
omenește

măcar
aruncați cu
boabe de grîu

Domnica Pop

aqua 24

bunica
aprindea
o lumînare

eu învățam
din manuale
ea murmura
rugăciuni

un mal plutitor
înălța masa
în altă epocă

nemuritoare

aqua 25

mamă
noaptea asta
am avut un vis

era vremea
primelor frunze

secretul
se făcea exclamație
în brațele tale

n-am fost tăcerea
culorii de păpădie

nici puful

Domnica Pop

aqua 26

astăzi
va fi o zi

stau în grădină
nu gust niciun măr
ca Eva nechibzuită

toată seara
voi asculta
mersul lunii

aqua 27

fiindcă mă sperie
semnele Răului
nu visez

pun urechea-n pernă

adorm legănată
de versetele mării
și albe glasuri

copii încă nesiliți
să-l pronunțe corect
pe R

Domnica Pop

aqua 28

Dumnezeu a zis
în anul nouăsprezece

– să nu lăsăm singură
pe cumpăna lui mîine
încordarea aceasta
în semn de-ntrebare

să-i trimitem un om
cu apă vindecătoare

și

semnul oblic
a îndreptat exclamare

aqua 29

n-a fost întâmplător
că priveam
înapoi

ploaia de confetti
rîsul nostru
doar pentru noi

Ziua Unirii
copilăria reunind

n-au fost întâmplătoare

nu te-ai mai întors
nu te-ai mai întors

Domnica Pop

aqua 30

nu mai vreau
simptomul iubirii

cînd am avut
a cronicizat

anticorpii înnebuniți
au explodat

sînt în bătaia lor
și acum
ținta schijelor

aqua 31

cînd ai spus
numele mic
apa din vene
a rupt barajul

sîngele recunoaște

se umflă
inundă curajul

înfundă la pătrat
cu paranoia roșie

mașina de tocat
din cap

Domnica Pop

aqua 32

acum plec

caii aşteaptă
să alerge pe câmp

iată cum măreşte
un difuzor de iarbă
cerul chemînd

– nu mă întoarceţi
din somn

a zis recurent
ochii închizînd

să se trezească

aqua 33

am intitulat
o neputință poemul
dictat din cortex

tu chiar crezi
Phantasia simplex

– după ce-ai atins cerul
poți descrie misterul?

doar am aprins
în miezul fierbinte
vene sîngerînde

învins pe învins

Domnica Pop

aqua 34

Moartea antonimă
fără scăpare
sărută gura oamenilor
pînă la sufocare

postludiul ochilor
intră-n sinonimie

noapte de dragoste
pentru ea

pe vecie

aqua 35

Dumnezeu poate
Da sau Nu

– Te rog, Nu!

mai cad în ispite
nu știi cum

mai vino o dată
nu ca perla
nu cât lumina

vino din păcate
cu gene viciate

sînt multe de spus

nu-i atîta veșnicie
omul cîte-ar scrie

Domnica Pop

aqua 36

am ales
să vindec singură

norii de vară
priviți îndelung
au risipit anotimpul
inimă viscolită

nu mai îngheață

corbul din pîndă
s-a dus

gîștele lui Nils
au ajuns

aqua 37

niciunde
nu-i mai adevărat
ca-n simplitate

bunica a fost
atît de simplă
încît acum ar fi
închisă la nebuni

cînd frămînta aluat
aurul feței
picura filigranat

pîinea creștea

Domnica Pop

aqua 38

numai curenți
rareori pot

lacrima neplînsă
plăsmuiește piatră

o prefac pîine

nu cunosc limba
lumii de piatră

pe creanga poeziei
tremur de vînt
dar
în limba nepietrei
voi muri cuvînt

aqua 39

puteți descifra
orice parte
pînă la un punct

în fapt o buclă
dezertoare de timp

răsuțește nostalgic
într-un șotron
talpa lumină

unde săream
cu sandale mici

pe luna plină

Domnica Pop

aqua 40

obișnuiesc greu
să mă dezobișnuiesc

– vreau să cresc repede!

gândeam la vârsta
marilor încercări
de inimă mică

am învățat încet
să recunosc

n-am fost preludiul
florii de mac

bobița mîngîiată
din sac

aqua 41

ce simplu

ai spus Iartă-mă
chiar când rupeam
pîinea în două
ca-n tot trecutul

mașini de pîine
înghițite cu noduri
pe raza amintirii
au dat înapoi

și-a fost ziua
de doi

Domnica Pop

aqua 42

pe malul râului
am corespondent

în același ritm
curgem decadent

mă asemăn
cu apa curgătoare

eu neștiutoare
cum este

ea trecătoare
cum sînt

aqua 43

nu umbla
ca o tîrfă învechită
pe întuneric

Singurătate
vino cu demnitate

te aştept cu cireşe
lumînări parfumate
jaluzele ridicate

vino pe lumină

să-ţi văd cearcănele

Domnica Pop

aqua 44

oglindite-n lac
sălciiile conturează
acalmia indescifrabilă
plămădită de Tine

– *non nobis, Domine?*

ce fel de schițe
ne înconjoară
neputința

pînă unde
să tăcem umbra

aqua 45

un meteorit viu
ai trecut

– toate se degradează

ai prevăzut ora 8
în integrala iubirii
tinzînd spre infinit

la vremea aceea

pluteam gemeni
deasupra teatrului
de măști abandonate

inspirînd totul
expirînd ceva

Domnica Pop

aqua 46

Tandrețe

aprend lampioane
ușa-i deschisă

nu-s rece
am o sută de grade
toate-n inimă

Tandrețe

– lăsați-mă să intru

la alte porți
te rogi

aqua 47

floare roșie
nu prinde rădăcini
în oamenii asanați

stai sub stern
ritmată răbdătoare

poate într-o zi
cuvintele unui frate
vor împuternici

cetate

Domnica Pop

aqua 48

– unde sîntem?
ai strigat

și-am văzut o ușă
larg deschisă
în întrebare

un pămînt erodat
și-un cer devastat
plutind eroare

păsări nezburate
țipau în viitor
sunete sparte

numele noastre
deșarte

aqua 49

aici

mută ca melcul
las o dîră

o urmă
cît un pantofior
amprentează

în ultimul rînd
umbra mîinii
pe coală

cochilie
goală

Domnica Pop

aqua 50

se arată
cîte-o dimineață
cafea aversă

o viitură
în simetrie *danubius*
atît de precisă
clepsydra fluidus
revarsă

urlător ermetic

niciodată niciodată
nu vor ști

aqua 51

pîna înfloresc tei
uit că-i primăvară
atît de ușor

Oh!
om al vremurilor
îngenunchind în fugă

calc harta prezentului
pe inimă

foamea oarbă
mă duce de mîină

Mimă

Domnica Pop

aqua 52

bătrînul poet
eliberează orașul
de orice rutină

privește senin
în miezul zilei

el știe acum
să separe umbra
de lumină

tînărul poet
trece tot mai alb

în portret

aqua 53

mortul meu iubit
vine-n fiecare seară

orb mut surd
umple celula goală

înlocuiește
cu propria lipsă
nevoia de pace

cum odată
orfanii de război
căutau grenade

să se joace

Domnica Pop

aqua 54

la umbra copacului
stau anihilată

coroana reconstituie
Rosetta de piatră

semne necunoscute
linii ca-n palmă

puțin din ceva
de Undeva

spre Oare

aqua 55

seară-dimineată
noapte-lumină

nașterea
Oh! nașterea

au tăiat panglica
au spus

– să dăm nume
s-o lăsăm la apă

de una singură

Domnica Pop

aqua 56

primul bilețel
de dragoste
libelulă a zburat

numai așa
pot să-mi explic
sunetul ciudat

cînd într-o zi
după amar de ani
am vizitat

aqua 57

nu pot

dimineața
chipul Domnului
conturează

– aceasta să fii
nu te vor găsi!

nu amesteca-n vin
stropi de venin

rămîi picătura
rotundă la cină

virgină

Domnica Pop

aqua 58

trăim rutina
nu observăm

cel care vorbește
ploii în sus
repetă deposedat
jocul de șah

– regilor
unde mi-e calul?

– nu știm nebunule
îl vrem și noi!

gîndesc psihiatrii
iscodind tomografic
harta de ploi

aqua 59

stau confuză
sub castanul drept

privit prea mult
o creangă lungeste
axa memoriei

cea principală
orientată spre răsărit

liană solară

Domnica Pop

aqua 60

plîngi și uită
laptele pe foc
să ardă

am înțeles

copilăria ta
fără coroniță
a topit inerția

și totuși

uite o pasăre
face cuib
cu gust de salivă

nu ușor

aqua 61

alerg zbor
în iarba de Ararat
a visului

salteaua fixă
în memoria lemnului

Securizează

tărîmul plutitor
amintirile care dor

aşa sînt cîteodată

fug în somn
să nu mor

Domnica Pop

aqua 62

cum să nu
cînd pereții încinși
topeau coșmar
pe vremea căderii
dinților de lapte

într-o dimineață
am răcorit

omul de zăpadă
s-a topit

baltă de ger

atunci am plîns
în caier

aqua 63

Tandrețe nu veni

poate nu ești
imaginea

Tandrețe nu știi

lasă-mă sclavul
genelor visului

gîndul tenor
cocor

Domnica Pop

aqua 64

lemnul pădurii
sculptat artistic
gata de corabie

și

cît vînt
cît soare
cîtă zăpadă
adunate-n tangaj
împrejurul slavei

cîtă impresie
de linie dreaptă
urma

aqua 65

în urma avionului
efervescenta memoriei
trasează simetria

kilometri de urmă
stinși ca lumânarea

scînteii amintiri
mocnite
niciodată reci

fumegînd tăcere
dintr-o altă
lume

Domnica Pop

aqua 66

ai glasul cadou
din partea capului
veșnic îngândurat

predică sau incantație
timbrul acoperă
esențialul încătușat

spui ceva
trecînd opus

ecouri de regrete
cresc apus

aqua 67

fără coincidență
fără indiferență
la tot colțul
graba oamenilor

și

cum plutește
în tot orașul
visul cel mare
al teilor

Domnica Pop

aqua 68

plouă din mine
curge gîndul

împunge hîrtia
nu întru totul

mereu ceva
ce nu vede
îngăduie-n carte
cealaltă parte

cînd va opri
aerul-apa

voi fi departe

aqua 69

trăiesc într-un oraș
de răcoare

prezentul degradează
arhitectura trecutului
ca-n pozele vechi
elegante anoste

cînd bat clopotele
curg apă caldă

lacrimile porumbeilor
din curtea bisericii

Domnica Pop

aqua 70

de ce
nu sînt altceva

de ce
nu sînt altundeva

de ce
mă sprijin de hîrtie

un copil mare
cu turnurile visului
arhitrave

aqua 71

pietricica
stă sigilată
în propoziție

n-o amestec
în tipar

îmbrățișarea
n-a fost

îmbrățișarea
a curs în litiata
esenței de miez

unde am iubit
siamez

Domnica Pop

aqua 72

stai
pe umărul meu
cum ai sta pe tine

aceeași senzație
împărțită egal

stai ascultă
ce nu vom discerne

Mîna de nisip
care ne aseamnă
cerne

aqua73

– acum fac injecția
priviți într-un punct
gândiți ceva frumos

a spus oftalmologul

era peste tot
în toate

– sînt aici
singurul punct fix!

alerga în lumină

Domnica Pop

aqua 74

cu mine
cineva urcă muntele

nu se-arată

un fel de ghid
spre rădăcini

lumina de spini
punctează alveole
pe rucsacul
de piele

aqua 75

din zi în zi
sînt mai săracă

unii au rămas
nu și chipurile
dinainte

fețele lor curg
asemeni părului
spre vârful tocit

izvorului
spre rîul sortit

Domnica Pop

aqua 76

fetița cântătoare
cu ochi desfăcuți
în ciorapi de lână
a pierdut

n-o pot controla

pe tocuri înalte
sare peste rînduri
în ritmuri rupte

tonuri tempora
grele acute

aqua 77

îți amintești

viscolul în ușă
insuflînd deschiderea

desimea frigului
contractînd vinovăția
în două colțuri

aveam focul aprins
mîinile-n cruce

ai ales
ai stins

Domnica Pop

aqua 78

niciodată
n-am fost diagnosticată

analizez singură
garda de literă

pe funia propozițiilor
mi-e condiția

un punct rătăcit
căutînd neconținut
definiția

aqua79

ce-i limpede
în vreodată

ce-i adevărat
în niciodată

eu nu știu
să culeg realitatea
florii de pădărie

și-atunci

ce-mi sînt mie
ochii răstignitului

Cauza cui
Efectul

Domnica Pop

aqua 80

aici poți
cu ochii închiși

dăruiește

dacă auzi stele
vom lăcrima

simt pulsația
în ochii tăi

puțin adevăr
cer din cer